

– підвищення рівня поінформованості молоді стосовно послуг, що надаються установами та організаціями на території міста;

– надання інформаційно-методичної, організаційної, фінансової підтримки інститутів громадянського суспільства, зокрема, молодіжним та дитячим громадським організаціям, в реалізації програм, спрямованих на розв'язання соціальних проблем молоді сім'ї та молоді

З огляду на тенденції соціально-економічного й суспільно-політичного розвитку України та міста Тернополя необхідно створювати системи всебічної підтримки громадянської активності молоді, спрямованої на самовизначення і самореалізацію, формувати необхідні для цього правові, гуманітарні та економічні передумови, надавати підтримку інститутам громадянського суспільства, що працюють з молоддю; сприяти розвитку міжнародного молодіжного співробітництва; координувати зусилля органів місцевого самоврядування та громадських організацій у сфері реалізації молодіжної політики.

Бібліографія:

1. Програма економічного та соціального розвитку міста Тернополя на 2017 рік від 20.12.2016 р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.rada.te.ua/normativnie-dokument/programi/54382.html>. – Назва з екрана.

Вікторія ЗАЖЕРЕЙ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТА

Соціальна інфраструктура – комплекс об'єктів (організацій, підприємств, споруд та закладів), які забезпечують умови функціонування суспільного виробництва і життєдіяльності населення, задоволення особистих потреб, у тому числі через надання послуг нематеріального характеру, формування фізичного та інтелектуального розвитку, суспільної активності людей. Головна ознака виділення соціальної інфраструктури в окрему підсистему господарського комплексу, що означає загальні умови процесу суспільного відтворення – має складну внутрішню будову і її функціональне призначення – в ній

розрізняють частини, об'єкти, ланки. Основа поділу соціальної інфраструктури на частини та ланки – спільне функціональне призначення складових у процесі суспільного відтворення, тобто спрямованість об'єктів та створення умов для задоволення певного кола потреб населення, суспільства, виробництва. Функції соціальної інфраструктури визначені та підпорядковані цілям соціального та економічного розвитку суспільства розвитку особистості та підвищення рівня життя населення. На соціальну інфраструктуру впливають такі фактори: політичні, соціальні, правові, культурні, демографічні та національно-етнічні. Враховуючи їх формується система адміністративно-правового регулювання розвитку і функціонування соціальної інфраструктури. Під ним розуміють правовідносини, які складаються у процесі функціонування адміністративної діяльності уповноважених органів державного управління та органів місцевого самоврядування, які в межах своїх повноважень впливають на розвиток соціальної сфери певної адміністративно-територіальної одиниці. Місцеве управління складає одну з найважливіших частин системи управління, яке дозволяє оптимально поєднувати як загальнодержавні, так і регіональні інтереси. Сфера управління визначається, виходячи із завдань та функцій територіального утворення. Суть управління в соціальній сфері полягає в здійсненні органами місцевої виконавчої влади та органами місцевого самоврядування управлінської діяльності, яка направлена на розвиток і підтримку основних галузей соціальної сфери територіального утворення, забезпечення цілісності регіонального місцевого співтовариства відповідно до законодавства. Основним видом діяльності органів місцевого управління є керівництво соціально-культурним розвитком. Таке керівництво орган управління здійснює за допомогою прийняття управлінських рішень. Розглядаючи проблему на матеріалах роботи органів влади в питаннях розвитку соціальної інфраструктури міста Тернополя. Зазначимо що соціальну інфраструктуру міста можна поділити на підсистеми: транспортна, зв'язку, екологічна, рекреаційна, житлово-комунального господарства, освітня, медична, культурна.

Проведений аналіз свідчить про наявність проблем функціонування практично в кожній з підсистем інфраструктури. Проте, на наш погляд, особливої уваги заслуговує екологічна підсистема, транспортна підсистема та підсистема житлово-комунального господарства як сфер по життєзабезпеченню територіальної громади та регіону в цілому. Основною проблемою є недостатнє фінансування. В умовах

реформування та децентралізації, що розпочалися ще 2014-2015рр. в Україні, стало очевидним, що в старій системі органи місцевого самоврядування завжди були на другому плані, що, власне, і є однією з причин для проведення реформ в Україні [1; 4]. На них покладали відповідальність, але не забезпечували відповідним фінансуванням. У концепції реформи і пропозиціях щодо змін у Конституції України сказано, що повноваження органів місцевого самоврядування мають бути забезпечені відповідними фінансами [1]. Органи місцевого самоврядування матимуть, як дотації, так і частку від загальнонаціональних податків. Якщо у місцевої влади через державні рішення виникнуть додаткові витрати, то це теж має компенсувати держава [4]. Отже, органи місцевого самоврядування не мали достатніх фінансових ресурсів для ефективного управління соціальною інфраструктурою населених пунктів. Унаслідок недостатності коштів місцевих бюджетів більшу частину їхніх видатків спрямовувалося не на розвиток, а на утримання об'єктів соціальної інфраструктури, передусім – на виплату заробітної плати як захищеної статті бюджетного фінансування (у загальному обсязі видатків місцевих бюджетів питома вага заробітної плати сягає 70 %) [2]. Видатки розвитку, які мали б вирішити суттєві проблеми житлово-комунального господарства, проблеми життєзабезпечення громади, транспортної інфраструктури, залишалися постійно недофінансованими. Рівень розвитку галузей соціальної інфраструктури значно відстає від сучасних вимог суспільства. Матеріальна база галузей цього комплексу становить лише 48- 50 % нормативного рівня [3, с. 31]. У складному становищі перебуває медичне обслуговування населення, скоротилась середня тривалість життя, зменшилася народжуваність, поглиблюються процеси депопуляції населення. Рівень освіти значно відстає від освітнього потенціалу розвинених країн, значна кількість структур культури і мистецтв узагалі втратили попередні масштаби діяльності й творчості. Знижується інтелектуальний потенціал суспільства [3, с. 31].

Найгострішими проблемами розвитку соціальної сфери міста Тернополя України є такі [2]:

- невпорядкованість відносин власності на об'єкти соціальної інфраструктури;
- недостатність бюджетних коштів для ефективного функціонування та розвитку відповідних об'єктів та відсутність дієвих стимулів залучення коштів з інших джерел;
- недосконала система територіального розміщення об'єктів

соціальної інфраструктури;

– недостатній рівень кадрового забезпечення, низька кваліфікація працівників та незадовільні умови праці в галузі;

– низька якість послуг, що надаються населенню цими об'єктами.

Проведений аналіз роботи Тернопільської міської ради свідчить, що адміністративна, економічна, фінансова і податкова децентралізація дали свій позитивний ефект. Водночас, реалізація європейських стандартів та ефективного управління соціальною інфраструктурою повинні ґрунтуватися не на екстенсивному збільшенні обсягів соціальних видатків бюджету та розширенні спектра соціального забезпечення, а на радикальному підвищенні якості та ефективності надання послуг соціальної сфери, створенні та впровадженні правових і організаційних умов недопущення зниження рівня життя населення.

Бібліографія:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України “Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні” від 1 квіт. 2014 р. № 333-р. – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/regional-dev/rozvytok-mistsevoho-samovryaduvannya/reformuvannya/proekty-zakonodavchyykh-aktiv/proekty-zakonodavchyykh-aktiv>

2. Проблеми та перспективи управління розвитком соціальної інфраструктури на місцевому рівні. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/April/7.htm>. 3. Тодосійчук В. Л. Регіональна економіка: підручник / В. Л. Тодосійчук. – Вінниця: ВДАУ, 2008. – 434 с.

3. 17 питань про реформу, або Як відбудеться перебудова системи влади в країні. – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua>

Анна ЗАЗУЛЯК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Менеджмент»

(науковий керівник – д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту та публічного управління Шкільняк М.М.)

РОЛЬ ЕФЕКТИВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРИВАБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний стан економічного розвитку України характеризується динамічністю та невизначеністю економічних, політичних та соціальних процесів, що безпосередньо впливають на діяльність підприємства. В